

рекламної діяльності. [Електронний ресурс] // Індустрія реклами. Режим доступу: <https://adindustry.ru/doc/1123>

2. Сучасний стан та перспективи розвитку туризму в Японії. Гурова Д.Д., к.геогр.н., доцент, Запорізький національний технічний університет. Режим доступу: <http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2012/FViS-2012-1/020-27.pdf>. С. 23.

3. Кёльнский собор – вечное строительство во имя жизни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://putidorogi-nn.ru/evropa/182-kelnskii-sobor>

4. Легендарний Нотр-Дам. Що ми знаємо про Собор. Інфографіка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ukrinform.ua/rubric-other_news/2682096-notrdam-u-vogni-so-mi-naemo-pro-sobor-infografika.html

Солоненко І.В.

магістрант,

Київський національний університет культури і мистецтв

ІННОВАЦІЇ В СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ

Використання вільного часу з метою всебічного виховання і розвитку людини завжди було актуальним для суспільства. Дозвіллева діяльність спрямована на культурно-творчу діяльність і духовно-моральний потенціал людини, а також на розв'язання проблем сьогодення. Актуальною проблемою є те, що молодь як найактивніша група населення потребує інновацій, нових форм, методів і засобів в сфері культури дозвілля, які б відповідали сучасним тенденціям.

Особливості «дозвілля» розглядали у своїх працях такі науковці як Ю.А. Бабенко, В.Й. Бочелюк, В.П. Гагін, Б.А. Грушин, А.О. Денисенко, О. Молчан, І.В. Петрова, Г.І. Щерба тощо. Не зайвим буде зауважити що категорія «культура дозвілля» все частіше звучить у межах науково-практичного контексту.

Термін «дозвілля» загалом позначає собою сукупність особистісних занять, які виконують функцію відновлення фізичних і психічних сил. Дозвілля є специфічним заняттям, яке пов'язане зі споживанням культурних цінностей індивідуального або колективно-видовищного характеру.

Дозвіллева діяльність характеризується виконанням специфічної діяльності спрямованої на задоволення потреб людини, які не можна

задовольнити в інших видах діяльності. Дозвілля виступає сферою функціонування людини, від задоволеності якою залежить задоволеність життям в цілому. Дозвілля виступає в якості структурного елемента вільного часу. Зміст дозвілля наповнений діяльністю, яка дозволяє не тільки долати стреси та втому, а й розвивати духовні та фізичні якості виходячи з соціокультурних потреб особистості. Водночас дозвілля є відносно самостійною сферою життєдіяльності людини [1].

Виходячи з цього, важливо розуміти, що дозвілля є сферою культури життєдіяльності особистості. Відтак, одним із найбільш важливих напрямків виховання виступає формування культури дозвілля, як фактора розвитку особистості.

До того ж, зміст ціннісного смислового компонента культури дозвілля молоді виражається в позитивному і ціннісному відношенні до свого вільного часу, в наявності позитивного емоційного фону, пов'язаного з усвідомленням потенціалу свого часу, а також готовності до участі в соціально значущих видах дозвіллевої діяльності, що сприяють самореалізації внутрішнього творчого потенціалу особистості у вільний час [3].

Важливо відзначити той факт, що молоді люди не тільки випереджають за рівнем осмислення і володіння інформаційними технологіями старше покоління, а й вміють використовувати його в нових умовах. У зв'язку з цим, гостро стоїть питання про соціокультурний розвиток особистості, формування нових умінь і навичок, що сприяють адаптації у суспільстві, про розвиток культурних стереотипів, на які впливають сучасні соціально-культурні форми та методи розвитку людини. Дозвілля вибудовує нові зв'язки у системі культури та суспільства, спираючись на інновації, фінансові вкладення, культуру і мистецтво, спорт і туризм.

Отже, інновації є одним із найважливіших інструментів підвищення якості та конкурентоспроможності дозвіллевої діяльності. Як правило, під інноваційним процесом розуміється комплексна діяльність по створенню, освоєнню, використанню та поширенню нововведень. Інноваційний процес у сфері дозвілля – це оновлення і зміна концепцій освіти, змісту навчальних програм, методів і методик, способів навчання і виховання.

Разом з цим модернізація дозвіллевої галузі, яка ґрунтується на нових технологіях, передбачає формування нових моделей управління процесом заповнення вільного часу і нових моделей діяльності, загалом.

Успішна інноваційна діяльність є одним з істотних компонентів не тільки дозвіллевої, але й будь-якої іншої діяльності закладу дозвілля.

Інноваційна діяльність, традиційно, складається з декількох етапів: пошук нових ідей; формування нововведення; реалізація нововведення; закріплення нововведення, перетворення в традиції. Інноваційними формами організації дозвілля можна вважати: квести, тимблдінг, дитяче місто професій «Kidswill», міжнародні молодіжні обміни, вуличний перформанс, Інтернет-конкурси, віртуальні екскурсії та ігри тощо.

Стосовно до виховного процесу інновація означає введення нового в цілі, зміст, методи та форми виховання в організацію спільної діяльності. Під освітніми інноваціями ми розуміємо новизну, яка істотно змінює результати дозвіллевого процесу, створюючи при цьому удосконалені чи нові: освітні, дидактичні, виховні системи; зміст освіти; освітні педагогічні технології; методи, форми, засоби розвитку особистості, організації навчання і виховання.

Також ми можемо говорити про те, що ефективність будь-якої діяльності, в тому числі і дозвіллевої, залежить від культури особистості, яка визначається тим, наскільки широко здатна людина осмислено вирішувати приватні задачі, чуйно реагувати на умови і вимоги соціуму, наскільки вільно вона володіє технікою і високою технологією, наскільки розвинені в ній почуття нового, здатність «не відстати» від темпів розвитку суспільства і при цьому, наскільки ці якості пронизують розуміння загальнолюдських пріоритетів.

Таким чином, із виникненням нових потреб суспільства, у сфері культури та дозвілля мають з'являтися нові форми організації дозвіллевої діяльності та нові технології. Поява інновацій в дозвіллевій сфері тягне за собою розвиток, поширення і трансляцію культурних цінностей через впровадження нових форм, методів і засобів соціокультурної діяльності.

Отже, культурно-дозвіллева діяльність повинна розв'язувати соціальні проблеми, пропонуючи нові моделі способу життя. Звичайно, це не означає, що культурно-дозвіллева діяльність в повній мірі здатна виконати дане соціальне замовлення, але має сприяти підвищенню рівня загальної культури особистості.

Список використаних джерел:

1. Бабенко Ю.А. Вільний час і дозвілля української молоді в умовах нової соціокультурної реальності / Ю.А. Бабенко // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2013. – № 2. – С. 74-79.
2. Бойко Ольга Роль культури дозвілля в життєтворчості людини // Науковий вісник Чернівецького університету. Збірник наук. праць. Вип. 539-540. Філософія. – 2011. – № 4. – С. 193-196.
3. Клинов В.В. Формирование ценностей культуры досуга старшеклассников сельских школ в процессе физкультурно-спортивной деятельности / В.В. Клинов, С.М. Блоцкий // Наука і освіта : наук.-практ. журнал. – 2016. – № 8. – С. 79-85.
4. Щерба Г.І. Формування духовних цінностей молоді, організація дозвілля і відпочинку як складова молодіжної політики в Україні / Щерба Г.І., Яремкевич Р.В. // Український соціум. – К.: Інститут економіки та прогнозування НАН України, 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ief.ua/Dok/US2008.doc